

Vlaams
Parlement

stuk **2271** (2013-2014) – Nr. 5
ingediend op 25 maart 2014 (2013-2014)

Voorstel van decreet

van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceysens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne

houdende het rechtsherstel van ruimtelijke
uitvoeringsplannen waarvan
de planmilieueffectrapportage werd opgesteld
met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering
van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor
voor de milieueffectrapportage
over een ruimtelijk uitvoeringsplan

Amendementen

Stukken in het dossier:

- 2271** (2013-2014) – Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Advies van de Raad van State
- Nr. 3: Amendement
- Nr. 4: Advies van de Raad van State

verzendcode: LEE

AMENDEMENT Nr. 2**Subamendement**

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts en de heren Jurgen Vanlerberghe en
Robrecht Bothuine
op amendement nr. 1**

Artikel 7

In §2, op de tweede regel, het woord “kan” vervangen door het woord “herneemt” en de woorden “beslissen tot het hernemen van” schrappen.

VERANTWOORDING

In het huidige artikel 7, §2, staat dat de planbevoegde overheid ‘kan’ beslissen tot het hernemen van de RUP-procedure (RUP: ruimtelijk uitvoeringsplan) in geval van een gewijzigd of aangevuld plan-MER. Met die ‘kan’ wordt bedoeld dat de planbevoegde overheid ook kan beslissen om niet verder te gaan met het RUP. Als ze verder wil met het RUP, ‘moet’ ze wel de RUP-procedure hernemen met een nieuw openbaar onderzoek. Zo staat het ook in de toelichting bij deze bepaling.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State in zijn advies nr. 55.242/1 van 4 maart 2014 (randnummer 2.4) wordt de mogelijke onduidelijkheid weggenomen door te bepalen dat de planinitieërende overheid de procedure tot vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan herneemt, indien het plan-MER werd gewijzigd. Uiteraard staat een dergelijke bepaling de discretionaire bevoegdheid van de planinitieërende overheid inzake het al dan niet hernemen van het RUP niet in de weg.

■

AMENDEMENT Nr. 3**Subamendement**

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts en de heren Jurgen Vanlerberghe en
Robrecht Bothuine
op amendement nr. 1**

Artikel 10

In §2, na het eerste lid, een lid invoegen, dat luidt als volgt:

“De inspraak tijdens dit openbaar onderzoek is beperkt tot de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in het eerste lid.”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 4.

■

AMENDEMENT Nr. 4**Subamendement**

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens, de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne op amendement nr. 1

Artikel 10

In §3, na het eerste lid, een lid invoegen, dat luidt als volgt:

“De inspraak tijdens dit openbaar onderzoek is beperkt tot de beslissingen van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, en van de overheid, vermeld in het eerste lid.”.

VERANTWOORDING

In zijn advies van 6 januari 2014 (*Parl.St.* VI. Parl. 2013-14, nr. 2271/2) formuleerde de Raad van State, afdeling Wetgeving, de volgende algemene opmerking bij het initieel voorstel van decreet:

“De regeling die in de hoofdstukken 2 en 3 van het voorstel van decreet is vervat, voorziet in een raadpleging van het publiek betreffende de inhoudsafbakening van het plan-MER, maar niet in een aanvullende publieke raadpleging na de goedkeuring van het al dan niet aangepaste plan-MER en vóór de definitieve vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan of de eventuele bevestiging daarvan. Dat betekent dat het publiek niet meer de gelegenheid heeft om opmerkingen te formuleren omtrent de wijze waarop het plan-MER in het licht van de gewijzigde inhoudsafbakening ervan opgesteld blijft of wordt en of daarmee al dan niet rekening wordt gehouden in het definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan.

Vraag is of hiermee naar behoren wordt tegemoet gekomen aan de vereisten die in verband met de publieke consultatie over de plannen en programma's voortvloeien uit richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's.”.

Ingevolge voormeld advies, werden in de geamendeerde tekst van het voorstel van decreet (*Parl.St.* VI. Parl. 2013-14, nr. 2271/3) nieuwe inspraakmomenten voorzien vóór de definitieve vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan of de eventuele bevestiging ervan.

De algemene opmerking van de Raad van State, afdeling Wetgeving, betrof evenwel het gebrek aan een nieuwe inspraakmogelijkheid voor het publiek om “opmerkingen te formuleren omtrent de wijze waarop het plan-MER in het licht van de gewijzigde inhoudsafbakening ervan opgesteld blijft of wordt en of daarmee al dan niet rekening wordt gehouden in het definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan.”.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, schijnt er in zijn advies vanuit te gaan dat een gewijzigde inhoudsafbakening zou kunnen leiden tot een ongewijzigd plan-MER. Een gewijzigde inhoudsafbakening betekent in de praktijk echter hoe dan ook een wijziging van het plan-MER. Bovendien voorzien de toepasselijke decretale bepalingen niet in de mogelijkheid voor het publiek om opmerkingen te formuleren omtrent de vraag of in het definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan al dan niet rekening wordt gehouden met de inhoudsafbakening van een plan-MER. Een dergelijke bijkomende inspraakmogelijkheid van het publiek in de afwijkende herstelprocedures is, gelet op het gelijkheidsbeginsel, niet aangewezen.

Het amendement beoogt daarom de consultatierondes die in het voorstel van decreet zoals geformuleerd in amendement nr. 1 bijkomend worden voorzien, te beperken tot de wijze waarop de beslissingen van de dienst Mer en, in voorkomend geval, van de overheid die het plan eerder definitief had vastgesteld, omgaan met het plan-MER, zoals goedgekeurd na de nieuwe kennisgevingsprocedure.

■

AMENDEMENT Nr. 5**Subamendement**

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts en de heren Jurgen Vanlerberghe en
Robrecht Bothuine
op amendement nr. 1**

Artikel 10

In paragraaf 2 en paragraaf 3 telkens het tweede lid schrappen.

VERANTWOORDING

In de voorgestelde amendementen wordt niet langer voorzien dat het eerder definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan vanaf de datum van inwerkingtreding ervan van rechtswege geacht wordt te zijn opgesteld met inachtneming van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieu-effectenrapportage over plannen en programma's. Hiermee wordt de retroactieve geldigverklaring aldus uit het voorstel van decreet gelicht.

Dit amendement strekt ertoe de inspraak van het publiek en het recht op toegang tot de rechter optimaal te waarborgen. Meer in het bijzonder wordt optimaal gewaarborgd dat de inspraakregeling de betrokkenen een effectieve mogelijkheid biedt om hun opmerkingen en bezwaren kenbaar te maken op een dergelijke wijze dat de bestuursorganen daarmee ook rekening kunnen houden bij de vaststelling van het RUP. Eveneens wordt op deze wijze het recht op toegang tot de rechter, in deze de Raad van State, optimaal gewaarborgd wanneer de planinitierende overheid een nieuwe beslissing neemt na afloop van het aanvullend openbaar onderzoek dat de door de Raad van State vastgestelde ongrondwettigheid beoogt te remediëren.

De retroactieve geldigverklaring wordt wel behouden in het geval er tijdens het openbaar onderzoek vermeld in artikel 9, §1, geen opmerkingen werden ingediend over de inhoudsafbakening van het plan-MER. In dat geval bestaat er immers geen aanleiding voor de planinitierende overheid om het destijds via het integratiespoor definitief vastgestelde RUP te heroverwegen, rekening houdende met de tijdens het nieuwe openbaar onderzoek kenbaar gemaakte opmerkingen en bezwaren, aangezien deze opmerkingen en bezwaren er niet zijn. Met het feit dat er geen opmerkingen en bezwaren werden geuit, komt in dit geval vast te staan dat het normdoel van de vastgestelde onwettigheid op het vlak van inspraak dus volledig bereikt wordt. In die hypothese bestaat er dus geen reden om de retroactieve geldigverklaring uit het voorstel te lichten en is deze aldus redelijk verantwoord.

AMENDEMENT Nr. 6**Subamendement**

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts en de heren Jurgen Vanlerberghe en
Robrecht Bothuine
op amendement nr. 1**

Artikel 10

Paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

“§4. Indien de overheid die het ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, beslist dat de inspraakreacties die werden ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek vermeld in paragraaf 2 en paragraaf 3, geen aanleiding geven tot wijziging van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het deelplan, stelt deze overheid het RUP definitief vast.

Indien de in het eerste lid vermelde overheid evenwel van oordeel is dat de in het eerste lid vermelde inspraakreacties aanleiding geven tot wijziging van het ruimtelijk uitvoeringsplan, herneemt zij de procedure tot vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het deelplan, volgens de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.”

VERANTWOORDING

In het in amendement nr. 1 voorgestelde artikel 10, §4, staat dat de planbevoegde overheid kan beslissen tot het hernemen van de RUP-procedure na de inspraak over de inhoudsafbakening, zowel in het geval dat het plan-MER ongewijzigd werd goedgekeurd (paragraaf 2), als in het geval dat het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld (paragraaf 3), wanneer zij meent dat er aanleiding is tot wijziging van het RUP. Wanneer zij beslist om het RUP niet te wijzigen, wordt het RUP geacht vanaf de inwerkingtreding ervan aangenomen te zijn met inachtneming van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende milieueffectenrapportage over plannen en programma's (huidig artikel 10, §2, tweede lid, en §3, tweede lid).

Zoals ook te lezen is in de toelichting onder amendement nr. 7, dient er echter over gewaakt te worden dat de inspraak effectief is. Dit veronderstelt dat de opmerkingen van het publiek tijdens het aanvullend openbaar onderzoek bestudeerd worden en hierop door de overheid gemotiveerd gereageerd wordt. Dit geldt eveneens in het licht van het recht tot toegang tot de rechter.

Om die reden wordt het in amendement nr. 1 voorgestelde artikel 10, §4, vervangen. Indien de overheid beslist dat er geen aanleiding is om het RUP te wijzigen na de inspraakreacties vermeld in paragraaf 2 en paragraaf 3, zal zij het RUP ongewijzigd definitief vaststellen. Op die manier wordt de inspraak van het publiek en het recht op toegang tot de rechter optimaal gewaarborgd. Indien het RUP echter wel gewijzigd dient te worden, wordt de RUP-procedure hernomen, volgens de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

AMENDEMENT Nr. 7

Subamendement

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens, de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuynne op amendement nr. 1

Artikel 11

In het eerste lid, de zinsnede “tot herstel van rechtswege krachtens artikel 10, §1, §2 of §3, indien de overheid beslist tot herneming van de procedure tot vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan krachtens artikel 10, §4,” **vervangen door de zinsnede** “*vanaf de beslissing van de overheid die het RUP definitief heeft vastgesteld, om in functie van rechtsherstel de inhoudsafbakening van het plan-MER in openbaar onderzoek te leggen in de zin van artikel 9 en dit*”.

VERANTWOORDING

In de tekst van artikel 11 van amendement nr. 1 tot vervanging van het voorstel van decreet worden de woorden “tot het herstel van rechtswege krachtens artikel 10, §1, §2 of §3, of, indien de overheid beslist tot herneming van de procedure tot vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan krachtens artikel 10, §4,” geschrapt teneinde de tekst in overeenstemming te brengen met het voorgestelde amendement bij artikel 10. Aldus worden de bedoelde RUP's tijdelijk en met een beperkt voorwerp geldig verklaard. De tijdelijke geldigverklaring gaat pas in vanaf de beslissing van de bevoegde overheid die het RUP definitief heeft vastgesteld, om de procedure te hernemen. Als de bevoegde overheid beslist niet te hernemen, dan gaat de tijdelijke geldigverklaring niet in.

Dit amendement moet in samenhang gelezen worden met het amendement nr. 5. Het amendement nr. 5 stapt af van de retroactieve werking van het herstel en dit precies om de mogelijkheid te bieden om voor de toekomst een herstel te bekomen waarbij de inspraak zo effectief mogelijk wordt georganiseerd (zie verantwoording bij amendement nr. 5).

Precies doordat de decreetgever voor de toekomst een zo hoog mogelijke effectiviteit van de inspraak wil waarborgen, wordt het onmogelijk de plannen die destijds onwettig tot stand zijn gekomen retroactief te herstellen. Deze juridische fictie van de retroactiviteit dreigt immers feitelijk de effectiviteit van de inspraak aan te tasten. Indien wel voorzien zou worden in de retroactieve geldigverklaring, bestaat immers het risico dat de planinitierende overheid de retroactieve geldigverklaring in zijn nieuwe beoordeling gaat meenemen, wat tot gevolg kan hebben dat de planinitierende overheid in de feiten onvoldoende de gemaakte opmerkingen en bezwaren in overweging neemt, hetgeen de effectiviteit van de inspraak doet dalen (zie verantwoording

bij amendement nr. 5). Dit geldt a fortiori wanneer vergunningen werden afgeleverd op basis van het plan en de vergunningverlenende overheid een potentieel aansprakelijkheidsrisico draagt voor het afleveren van een onwettige vergunning.

Het is aldus onmogelijk om rechtsherstel te bieden voor de periode voordat de planinitierende overheid een nieuwe beslissing neemt, zonder de effectiviteit van de inspraak voor de toekomst te laten dalen. Het is onmogelijk om terug te keren in de tijd. Daarom wordt als ultiem redmiddel voor die periode het plan tijdelijk, onder strikte voorwaarden en met een uiterst beperkt voorwerp, geldig verklaard. Voor die periode is het immers onmogelijk, om rechtsherstel te bieden. In die zin oordeelde het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 114/2013 van 31 juli 2013 (B.11) dat de decreetgever als ultiem redmiddel de plannen onvatbaar mag maken voor de onwettigheid wanneer de inspraak voor de betrokken personen onmogelijk of uiterst moeilijk kan worden gewaarborgd. In deze bestaat deze onmogelijkheid tot op het ogenblik dat de overheid na het openbaar onderzoek een nieuwe beslissing heeft genomen.

De tijdelijke geldigverklaring beoogt aldus de kans te bieden aan de overheid om in een sereen klimaat de onwettigheid op het vlak van de inspraak waarmee een RUP dat tot stand is gekomen op grond van het integratiespoor, ab ovo en doorheen de hele besluitvormingsprocedure tot op het ogenblik van de vaststelling, optimaal te herstellen. Het gaat aldus om een tijdelijke bevestiging met een beperkt voorwerp die ertoe strekt de door de Raad van State (arrest nr. 214.791 en nr. 220.536) en het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 114/2013) vastgestelde problemen formeel én materieel te herstellen.

Deze tijdelijke, voorwaardelijke geldigverklaring is noodzakelijk om de rechtszekerheid en de continuïteit van de openbare dienst te waarborgen. De geldigverklaring beoogt meer in het bijzonder rechtszekerheid te geven over de planologische toestand tot op het ogenblik dat de planinitierende overheid die beslist heeft om het gebrek te remediëren, een nieuwe beslissing neemt. Zonder die geldigverklaring zou elke vergunning die de overheid aflevert op basis van het onwettig plan immers eveneens behept zijn met een onwettigheid. Het zou er aldus toe leiden dat tot op het ogenblik van het herstel geen enkele wettige vergunning kan afgeleverd worden. Zonder de geldigverklaring zou de vergunningverlenende overheid gedurende die periode aldus de keuze hebben tussen ofwel vergunningen afleveren wetende dat die gebaseerd zijn op een onwettig plan, ofwel een vergunningenstop invoeren in het betrokken gebied. Van een overheid kan men evident niet verwachten dat deze vergunningen aflevert waarvan ze weet dat ze gebaseerd zijn op een onwettig plan. Omgekeerd verzet het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst zich tegen een vergunningenstop. Dit beginsel veronderstelt dat een dienst – in deze het verlenen van vergunningen – niet mag worden onderbroken. Zonder tijdelijke geldigverklaring zou echter een beleidsvacuüm ontstaan en zou afbreuk gedaan worden aan de continuïteit van de openbare dienst. Het betrokken onwettig plan blijft immers in de rechtsorde bestaan als kader voor vergunningen, terwijl het onmogelijk is om op basis van dit plan rechtsgeldige vergunningen af te leveren.

Door de geldigverklaring wordt daarenboven vermeden dat overheden die toch vergunningen zouden afleveren op basis van een onwettig plan, hiervoor eventueel aansprakelijk gesteld zouden kunnen worden wanneer naderhand de vergunning onwettig zou worden bevonden omwille van de onwettigheid in het plan dat eraan ten grondslag ligt.

De geldigverklaring biedt aldus de mogelijkheid aan de planinitierende overheid om de inspraak van burgers en het recht op toegang tot de rechter optimaal te vrijwaren naar de toekomst toe, terwijl in afwachting hiervan de nodig rechtszekerheid bekomen wordt en de continuïteit van de openbare dienst gevrijwaard blijft. Deze dwingende redenen van algemeen belang rechtvaardigen in casu dat de decreetgever in een voorwaardelijke en tijdelijke geldigverklaring voorziet van de onwettige plannen, met een beperkt voorwerp.

De beperking die deze tijdelijke geldigverklaring met zich meebrengt op het vlak van de toegang tot de Raad van State, wordt beperkt tot het strikt noodzakelijke. De geldigverklaring is voorwaardelijk, tijdelijk en heeft een beperkt voorwerp:

- a) voorwaardelijk: de geldigverklaring geldt slechts in het geval dat de planinitierende overheid ook effectief beslist om de in het voorstel van decreet vermelde procedure op te starten. Zodoende wordt verzekerd dat de geldigverklaring er werkelijk toe strekt aan de planinitierende overheid de mogelijkheid te bieden om de gebreken te herstellen;
- b) tijdelijk: het tijdelijke karakter van de geldigverklaring impliceert dat de geldigverklaring slechts geldt tot op het ogenblik dat het RUP – al dan niet gewijzigd – opnieuw vastgesteld wordt, dit keer met inachtneming van de inspraakprocedure. Dit impliceert aldus dat de beslissing nadien terug aanvechtbaar wordt voor de Raad van State en het recht op toegang tot de rechter integraal gewaarborgd wordt;
- c) beperkt voorwerp: het beperkt voorwerp van de geldigverklaring heeft tot gevolg dat de geldigverklaring beperkt is tot de schending van het gelijkheidsbeginsel op het vlak van inspraak zoals dat vastgesteld werd door de Raad van State. Dit heeft tot gevolg dat de Raad van State zich gedurende de tijdelijke geldigverklaring in lopende gedingen desgevallend kan uitspreken over andere middelen dan deze die betrekking hebben op het geschetste grondwettigheidsprobleem op het vlak van het integratiespoor. Bovendien wordt de tijdelijke geldigverklaring hoe dan ook beëindigd na twee jaar, zodat de Raad van State zich na afloop hiervan desgevallend kan uitspreken over de wettigheid van het RUP, zo ook op het vlak van het geschetste grondwettigheidsprobleem.

Op deze wijze wordt de tijdelijke geldigverklaring aldus beperkt tot hetgeen strikt noodzakelijk is vanuit de vooropgestelde doelstelling.

AMENDEMENT Nr. 8

Subamendement

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts en de heren Jurgen Vanlerberghe en
Robrecht Bothuynne
op amendement nr. 1

Hoofdstuk 4 (nieuw)

Een hoofdstuk 4, dat bestaat uit een artikel 12 tot en met een artikel 16, toevoegen, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 4. Vernietigde ruimtelijke uitvoeringsplannen

Art. 12. Dit hoofdstuk is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die door de Raad van State werden vernietigd en waarvoor de planmilieueffectrapportage werd opgestart met toepassing van het Integratiespoorbesluit, waarvoor de publieke consultatie over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER niet volgens de algemene regeling, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's, heeft plaatsgevonden én waarvoor de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie werd genomen vóór 16 juni 2012.

Art. 13. Voor zover in dit hoofdstuk geen andersluidende bepalingen worden opgenomen, gelden voor de vaststelling van ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in artikel 12, de toepasselijke procedureregels van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 14. §1. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die werden vernietigd op grond van het middel waarbij het Integratiespoorbesluit met toepassing van artikel 159 van de Grondwet wegens niet in overeenstemming met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet buiten toepassing wordt gelaten, wordt door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking gesteld van het publiek:

1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;

2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;

3° bij de gemeente of de gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.

De publieke consultatie wordt aangekondigd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten. De inspraakmogelijkheden van het publiek zijn beperkt tot de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dit wordt expliciet vermeld bij de aankondiging van de publieke consultatie.

§2. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, bezorgt een afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving met het oog op advies aan de instanties, vermeld in artikel 3, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's en aan de instanties waarvan ze het advies nuttig acht.

§3. Bij de bekendmaking of bij het overmaken van het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving wordt duidelijk aangegeven dat het publiek en de instanties eventuele opmerkingen over het plan-MER binnen een termijn van dertig dagen respectievelijk vanaf de datum van de bekendmaking of vanaf de datum van ontvangst van het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving, aan de administratie kunnen bezorgen, behoudens verlenging van deze termijn, zoals vermeld in het tweede lid.

Als het plan of programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij het Verdrag, en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, maakt de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving over aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten. Bij het overmaken van het afschrift wordt duidelijk aangegeven dat zij eventuele opmerkingen over het plan-MER binnen een termijn van zestig dagen vanaf de ontvangst van het afschrift aan de administratie kunnen bezorgen.

§4. Na beëindiging van de termijn, vermeld in paragraaf 3, beschikt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over vijftig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

§5. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan, dat plan-MER goed of af.

§6. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing overeenkomstig §4, 4°, of paragraaf 5 mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, aan de Vlaamse Regering of de bevoegde commissie voor Ruimtelijke Ordening, de initiatiefnemer en de geraadpleegde administraties, instanties, autoriteiten van lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

§7. Na ontvangst van de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in §6, eerste lid, herneemt de overheid die het vernietigde ruimtelijke uitvoeringsplan had vastgesteld, de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan of delen ervan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

Art. 15. §1. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die door de Raad van State werden vernietigd en waarvan het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich uitstrekt tot de voorlopige vaststellingsbeslissing ervan, wordt door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking gesteld van het publiek:

- 1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;
- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
- 3° bij de gemeente of de gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.

De publieke consultatie wordt aangekondigd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten. De inspraakmogelijkheden zijn beperkt tot de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dit wordt expliciet vermeld bij de aankondiging van de publieke consultatie.

§2. Bij de aankondiging wordt duidelijk aangegeven dat het publiek eventuele opmerkingen over de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de bekendmaking, kan bezorgen aan de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage.

§3. Na beëindiging van de termijn, vermeld in paragraaf 2, beschikt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over vijftig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

§4. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan, dat plan-MER goed of af.

§5. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing overeenkomstig §3, 4°, of paragraaf 4 mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, aan de Vlaamse Regering of de bevoegde commissie voor Ruimtelijke Ordening, de initiatiefnemer en de geraadpleegde administraties, instanties, autoriteiten van lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

§6. Na ontvangst van de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in §5, eerste lid, stelt de overheid die het vernietigde ruimtelijke uitvoeringsplan had vastgesteld, het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan voorlopig vast, waarna zij de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan of delen ervan herneemt overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

Art. 16. §1. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die door de Raad van State werden vernietigd en waarvan het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich niet uitstrekt tot de voorlopige vaststellingsbeslissing ervan, wordt door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking gesteld van het publiek:

- 1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;*
- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;*
- 3° bij de gemeente of de gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.*

De publieke consultatie wordt aangekondigd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten. De inspraakmogelijkheden zijn beperkt tot de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dat wordt expliciet vermeld bij de aankondiging van de publieke consultatie.

§2. Bij de aankondiging wordt duidelijk aangegeven dat het publiek eventuele opmerkingen over de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de bekendmaking, kan bezorgen aan de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage.

§3. Na beëindiging van de termijn, vermeld in paragraaf 2, beschikt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over vijftig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;*
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;*
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;*
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.*

§4. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan dat plan-MER goed of af.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

§5. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing overeenkomstig §3, 4°, of paragraaf 4 mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld en de initiatiefnemer.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

§6. Ingeval er tijdens de publieke consultatie, vermeld in de paragrafen 1 en 2, geen opmerkingen werden ingediend over de reikwijdte, inhoudsafbakening of detailleringsniveau van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, en het plan-MER ongewijzigd wordt goedgekeurd in toepassing van paragraaf 3, herneemt de overheid de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

§7. Ingeval er tijdens de publieke consultatie, vermeld in de paragrafen 1 en 2 wel opmerkingen werden ingediend over de reikwijdte, inhoudsafbakening of detailleringsniveau van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het plan-MER, al dan niet na wijziging, wordt goedgekeurd in toepassing van paragrafen 3 en 4, wordt het plan-MER samen met de beslissing vermeld in paragrafen 3 en 4, door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder heeft vastgesteld, samen met het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan ter beschikking gesteld van het publiek, met het oog op de raadpleging ervan die minstens zestig dagen duurt. Het openbaar onderzoek verloopt verder volgens de vereisten van artikel 4.2.11 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en titel II van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De bezwaren, opmerkingen en adviezen zijn evenwel beperkt tot de gevolgen van het al dan niet gewijzigde plan-MER, op het voorlopige vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan. Dit wordt in de aankondiging en adviesaanvraag uitdrukkelijk vermeld.

Na ontvangst van de inspraakreacties en adviezen, herneemt de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

Voor ruimtelijke uitvoeringsplannen die werden vernietigd vóór de inwerkingtreding van dit decreet en waarvan de planprocedure op het ogenblik van de inwerkingtreding nog lopende is, neemt de termijn van 180 dagen bepaald in de artikelen 2.2.7, §7, 2.2.10, §6, en 2.2.13, §6, VCRO, een aanvang vanaf de dag van inwerkingtreding van dit decreet.”

VERANTWOORDING

A. Algemene toelichting bij het amendement

Dit amendement wordt ingediend om effectief rechtsherstel te bieden voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen die zijn aangetast door de integratiespoorproblematiek en die naderhand door de Raad van State worden vernietigd. Een dergelijk herstel na vernietiging wordt in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof ook vanuit grondwettelijk perspectief aanvaard. In het reeds besproken vernietigingsarrest nr. 114/2013 van 31 juli 2013 oordeelde het Grondwettelijk Hof nog als volgt:

“B.6. Zoals het hof reeds herhaaldelijk heeft geoordeeld, kan het bestaan van een beroep bij de Raad van State niet verhinderen dat de onregelmatigheid waardoor de bestreden handeling is aangetast, zou kunnen worden verholpen, zelfs vóór de uitspraak over dat beroep (zie onder andere arrest nr. 166/2008 van 27 november 2008, B.13) en doet de vernietiging door de Raad van State van een bestuurshandeling ten gunste van de verzoekende partijen geen onaantastbaar recht ontstaan om voor altijd te worden vrijgesteld van de toepassing van het geheel of een deel van de bepalingen ervan die in een nieuwe bestuurshandeling zijn vervat, waarvan de grondwettigheid onbetwistbaar zou zijn (zie onder andere arrest nr. 55/2010 van 12 mei 2010, B.11).

Inzonderheid inzake ruimtelijke ordening heeft het hof geoordeeld dat de vernietiging door de Raad van State van een besluit van een gemeenteraad houdende definitieve vaststelling van een bijzonder plan van aanleg ten gunste van de verzoekende partijen voor de Raad van State geen onaantastbaar recht doet ontstaan om voor altijd te zijn vrijgesteld van iedere regeling, door een bijzonder plan van aanleg of door een ander planningsinstrument, van de bestemming van de percelen waarvan zij eigenaar zijn of die zij exploiteren. Het gezag van gewijsde verhindert niet dat de aangelegenheid die door een door de Raad van State vernietigde akte was geregeld, het voorwerp uitmaakt van een nieuwe regeling, zonder evenwel definitieve rechterlijke beslissingen in het gedrang te kunnen brengen. Zo kan de decreetgever de rechtsgrond leveren die ontbrak bij de akten die door de Raad van State zijn vernietigd (arrest nr. 9/2012 van 25 januari 2012, B.13.3).

B.7. De voorliggende beroepen tot vernietiging bewijzen dat, hoewel het optreden van de decreetgever de verzoekende partijen verhindert om het door de Raad van State onwettig bevonden Integratiespoorbesluit buiten toepassing te doen laten in zoverre het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, dat optreden hun evenwel niet het recht ontzegt de ongrondwettigheid van het decreet waarmee wordt beoogd de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen onvatbaar te maken voor de onwettigheid waardoor zij zijn aangetast, hetzij door die plannen geldig te verklaren (paragraaf 1), hetzij door te machtigen die plannen ongewijzigd opnieuw vast te stellen wanneer zij reeds door de Raad van State zijn vernietigd (paragraaf 2), aan het hof voor te leggen. Doordat het hof een gelijkwaardige toetsing aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet uitoefent, doet de bestreden bepaling geen verschil in behandeling inzake jurisdictionele waarborgen ontstaan.”

De decreetgever acht het herstel van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat is aangetast door de integratiespoorproblematiek ter wille van de rechtszekerheid noodzakelijk. Het herstel wordt daarom ook beperkt tot die aangetaste ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de nota voor publieke consultatie door de dienst Mer werd goedgekeurd vóór de inwerkingtreding van het door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 114/2013 van 31 juli 2014 vernietigde artikel 7.4.1/2 van de VCRO, zoals ingevoegd bij artikel 35 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 11 mei 2012. De eerste paragraaf van dat artikel voorzag immers in herstel voor “gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie genomen werd vóór de inwerkingtreding van [dat] artikel.”. Voor ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie werd genomen vóór 16 juni 2012, hadden de bevoegde overheden aldus een gewettigd vertrouwen dat de door hen opgestarte planningsprocessen volgens het integratiespoor op rechtmatige wijze konden worden voortgezet.

De vernietiging van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat door de integratiespoorproblematiek is aangetast, kan verschillende vormen aannemen. Dit amendement voorziet in herstel voor de volgende drie hypothesen:

- de vernietiging van een aangetast ruimtelijk uitvoeringsplan op grond van het veelbesproken integratiespoormiddel;
- de vernietiging van een aangetast ruimtelijk uitvoeringsplan op grond van een ander middel, waarbij het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich uitstrekt over de voorlopige vaststelling ervan;
- de vernietiging van een aangetast ruimtelijk uitvoeringsplan op grond van een ander middel, waarbij het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich niet uitstrekt over de voorlopige vaststelling ervan.

Het herstel in de laatste twee hypothesen zal zich opdringen wanneer een ruimtelijk uitvoeringsplan op een andere grond dan het integratiespoormiddel wordt vernietigd, maar vaststaat dat het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan is aangetast door de integratiespoorproblematiek. De geboden herstelkans wordt

noodzakelijk geacht om te voorkomen dat de individuele administratieve rechtshandelingen waarvan de rechtsgrond is gelegen in het aangetast ruimtelijk uitvoeringsplan naderhand met toepassing van de exceptie van onwettigheid ex. artikel 159 van de Grondwet worden vernietigd of buiten toepassing worden gelaten. Het komt derhalve niet meer dan zorgvuldig voor dat de plannende overheid de onwettigheid waarmee het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan is aangetast, herstelt.

B. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 12

Dit artikel bepaalt het toepassingsgebied van het nieuwe hoofdstuk 4. Het gaat aldus om ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie werd genomen vóór 16 juni 2012 en die zijn aangetast door de integratiespoorproblematiek, en die bovendien door de Raad van State naderhand werden vernietigd. Herstel is niet vereist voor dossiers die werden opgestart volgens het integratiespoor, maar waarvoor op vrijwillige basis de aankondiging van de publieke consultatie over de reikwijdte, inhoudsafbakening en detailleringniveau van het plan-MER heeft plaatsgevonden volgens het generieke spoor (via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten).

De vernietiging kan zijn tussengekomen vóór de inwerkingtreding van onderhavig voorstel van decreet of erna. In zoverre het planproces na een vernietiging die is tussengekomen vóór de inwerkingtreding van onderhavig voorstel van decreet, nog niet is afgerond, dienen de relevante bepalingen van dit hoofdstuk te worden toegepast.

Artikel 13

Een vernietiging van een ruimtelijk uitvoeringsplan door de Raad van State verplicht de plannende overheid om het planproces te hernemen vanaf het punt waarop het besluitvormingsproces fout liep, met eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest. Dit impliceert dat, voor zover dit decreet niet voorziet in afwijkende bepalingen, de bepalingen van onder meer de VCRO moeten worden nageleefd.

Artikel 14

Het nieuwe artikel 14 voorziet in herstel voor aangetaste ruimtelijke uitvoeringsplannen die worden vernietigd met inwilliging van het integratiespoormiddel, waarbij het Integratiespoorbesluit aldus met toepassing van artikel 159 van de Grondwet in zoverre wegens niet in overeenstemming met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet buiten toepassing wordt gelaten. De bevoegde overheid zal in dat geval zowel het planproces als de plan-MER-procedure dienen te hernemen, dit laatste vanaf de terinzagelegging van de door de dienst Mer volledig verklaarde nota voor publieke consultatie. De te volgen herstelprocedure is geënt op het huidige hoofdstuk 2 van onderhavig voorstel van decreet.

Artikel 14, §1, voorziet in de heropening van de MER-procedure om het mogelijk te maken het goedgekeurde plan-MER, wat de reikwijdte, detailleringniveau en inhoudsafbakening betreft, opnieuw aan inspraak te onderwerpen. De aankondiging vermeldt derhalve uitdrukkelijk dat de inspraak is beperkt tot de reikwijdte, detailleringniveau en inhoudsafbakening van het plan-MER.

Vermits het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich in de hypothese van artikel 14, §1, uitstrekt tot aan de terinzagelegging van de door de dienst Mer volledig verklaarde nota voor publieke consultatie, dient er ook een nieuwe adviesronde te worden georganiseerd.

Vervolgens beschikt de dienst Mer over een termijn van vijftig dagen na het einde van het openbaar onderzoek om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

Indien het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst Mer het plan-MER goed of af binnen een termijn van vijftig dagen.

De dienst Mer deelt zijn beslissing onverwijld mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, aan de Vlaamse Regering of de bevoegde commissie voor Ruimtelijke Ordening, de initiatiefnemer en de geraadpleegde administraties, instanties, autoriteiten van lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst Mer aan waar het plan-MER tekortschiet.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Vervolgens herneemt de overheid die het vernietigde ruimtelijke uitvoeringsplan eerder heeft vastgesteld, de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan of delen ervan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Desgevallend dient uiteraard ook rekening te worden gehouden met de andere, in voorkomend geval toepasselijke, regelgeving, zoals de bepalingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 15

Het nieuw artikel 15 voorziet in herstel voor aangetaste ruimtelijke uitvoeringsplannen die worden vernietigd op grond van een ander middel dan het integratiespoormiddel en waarbij het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich uitstrekt tot de voorlopige vaststelling ervan. Alvorens het planproces te hernemen vanaf het punt waarop het besluitvormingsproces overeenkomstig de vernietigingsmotieven van het vernietigingsarrest fout liep, dient de bevoegde overheid reeds het nodige herstel te hebben doorgevoerd. Vervolgens wordt het planproces hernomen ter uitvoering van het vernietigingsarrest van de Raad van State. Bij de voorlopige vaststelling wordt rekening gehouden met de inspraakreacties van het publiek die tijdens het herstel worden geuit. De te volgen herstelprocedure is geënt op het huidige hoofdstuk 3 van onderhavig decreet.

Artikel 15, §1, voorziet in de heropening van de MER-procedure om het mogelijk te maken het goedgekeurde plan-MER, wat de reikwijdte, detailleringniveau en inhoudsafbakening betreft, opnieuw aan inspraak te onderwerpen. De aankondiging vermeldt derhalve uitdrukkelijk dat de inspraak is beperkt tot de reikwijdte, detailleringniveau en inhoudsafbakening van het plan-MER.

Vermits het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich in de hypothese van artikel 15 niet verder uitstrekt dan de voorlopige vaststelling van het vernietigd ruimtelijk uitvoeringsplan en de integratiespoorproblematiek betrekking heeft op de aankondiging van de inspraakrechten van het publiek, dient geen nieuwe adviesronde te worden georganiseerd: deze instanties hebben immers reeds advies gegeven.

Bij de aankondiging van het nieuwe inspraakmoment wordt duidelijk aangegeven dat het publiek eventuele opmerkingen over de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de bekendmaking, kan bezorgen aan de dienst Mer.

Na beëindiging van voormelde termijn, beschikt de dienst Mer over vijftig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

Indien het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst Mer binnen de vijftig dagen na indiening ervan, dat plan-MER goed of af.

De dienst Mer deelt onverwijld zijn beslissing mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, aan de Vlaamse Regering of de bevoegde commissie voor Ruimtelijke

Ordering, de initiatiefnemer en de geraadpleegde administraties, instanties, autoriteiten van lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst Mer aan waar het plan-MER tekortschiet.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Na ontvangst van de beslissing van de dienst Mer, stelt de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan had vastgesteld, het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan voorlopig vast, waarna zij de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan of delen ervan herneemt overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State. Desgevallend dient uiteraard ook rekening te worden gehouden met de andere, in voorkomend geval toepasselijke, regelgeving, zoals de bepalingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 16

Het nieuwe artikel 16 voorziet in herstel voor aangetaste ruimtelijke uitvoeringsplannen die worden vernietigd op grond van een ander middel dan het integratiespoormiddel en waarbij het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich niet uitstrekt over de voorlopige vaststelling ervan. Alvorens het planproces te hernemen van het punt waarop het besluitvormingsproces overeenkomstig de vernietigingsmotieven van het vernietigingsarrest fout liep, dient de bevoegde overheid reeds het nodige herstel te hebben doorgevoerd. Vervolgens wordt het planproces hernomen ter uitvoering van het vernietigingsarrest van de Raad van State. Bij de definitieve vaststelling wordt rekening gehouden met de inspraakreacties van het publiek die tijdens het herstel worden geuit. De te volgen herstelprocedure is geënt op het huidige hoofdstuk 3 van onderhavig voorstel van decreet.

Artikel 16, §1, voorziet in de heropening van de MER-procedure om het mogelijk te maken het goedgekeurde plan-MER, wat de reikwijdte, detailleringsniveau en inhoudsafbakening betreft, opnieuw aan inspraak te onderwerpen. De aankondiging vermeldt derhalve uitdrukkelijk dat de inspraak is beperkt tot de reikwijdte, detailleringsniveau en inhoudsafbakening van het plan-MER.

Bij de aankondiging van het nieuwe inspraakmoment wordt duidelijk aangegeven dat het publiek eventuele opmerkingen over de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de bekendmaking, kan bezorgen aan de dienst Mer.

Na beëindiging van voormelde termijn, beschikt de dienst Mer over vijftig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

Indien het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst Mer binnen de vijftig dagen na indiening ervan dat plan-MER goed of af.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst Mer aan waar het plan-MER tekortschiet.

De dienst Mer deelt zijn beslissing vervolgens onverwijld mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld en aan de initiatiefnemer.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Indien er tijdens de publieke consultatie geen opmerkingen over de reikwijdte, inhoudsafbakening of detaileringsniveau van het plan-MER werden ingediend en het plan-MER aldus ongewijzigd wordt goedgekeurd herneemt de overheid de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State. Desgevallend dient uiteraard ook rekening te worden gehouden met de andere, in voorkomend geval toepasselijke, regelgeving, zoals de bepalingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Indien er tijdens de publieke consultatie wél opmerkingen over de reikwijdte, inhoudsafbakening of detaileringsniveau van het plan-MER werden ingediend, wordt dit plan-MER samen met de beslissing van de dienst Mer door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder heeft vastgesteld, samen met het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan ter beschikking gesteld van het publiek, met het oog op de raadpleging ervan die minstens zestig dagen duurt. Het openbaar onderzoek verloopt verder volgens de vereisten van artikel 4.2.11 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en titel II van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De bezwaren, opmerkingen en adviezen zijn in deze hypothese evenwel beperkt tot de gevolgen van het al dan niet gewijzigde plan-MER op het voorlopig vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan. Vermits er per hypothese nieuwe inspraakreacties zijn geweest op het plan-MER, dienen het publiek en de adviserende instanties opnieuw de mogelijkheid te krijgen om zich uit te spreken over de gevolgen van het al dan niet gewijzigd plan-MER op het voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan.

Na ontvangst van de inspraakreacties en adviezen, herneemt de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

Vermits er in de hypothese van artikel 16, §1, reeds een voorlopig vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan voorhanden is en de vervalltermijn van 180 dagen bepaald in de artikelen 2.2.7, §7, 2.2.10, §6, en 2.2.13, §6, VCRO, een nieuwe aanvang zal nemen na de betekening van het vernietigingsarrest, dient het herstel in deze hypothese binnen een termijn van 180 dagen vanaf de betekening van het vernietigingsarrest te zijn afgerond.

Indien de vernietiging in de hypothese van artikel 16, §1, echter zou tussenkomen vóór de inwerkingtreding van onderhavig decreet en het vernietigd ruimtelijk uitvoeringsplan op het vlak van de integratiespoorproblematiek dient hersteld te worden, dient de plannende overheid over voldoende tijd te beschikken om hieraan te verhelpen. Derhalve voorziet artikel 16 van dit decreet in een overgangsbepaling, overeenkomstig hetwelk de plannende overheid na de inwerkingtreding van dit decreet over de volle 180 dagen beschikt om het herstel door te voeren.

■